

ter voksende høyreekstremisme v tidsånden

Ruth Wodak, og nevner partiet til Geert Wilders i Nederland og Frihetspartiet i Østerrike.

å konfrontere fremmedfiendtligheten. Dette har jeg observert over hele Sentral-Europa.

I stedet har venstrepartiene forsøkt å holde på sine velgere ved å bruke en utvannet utgave av retorikken som de høyrepopulistiske partiene.

– Men velgerne vil heller ha ekte vare, og forlater venstrepartiene. Samtidig mister disse partiene de intellektuelle fordi vi blir frustrerte over utviklingen.

Resultatet, sier Wodak, er at hele det politiske spektrum beveger seg mot høyre.

– I dag er det de grønne partiene som er den antirasistis-

ke stemmen i Europa, sier Wodak.

Hun mener venstresida kan ta opp den retoriske kampen ved å minne velgerne på at Europa ikke hadde klart seg uten innvandring.

–I Østerrike hadde helsevesenet klappet sammen om ikke det var for de filippinske sykepleierne, sier Wodak.

Det snakkes gjerne om at krisetidene i Europa kan føre til enda mer fremmedfrykt, men Wodak tror også det kan gå andre veien:

– Kriser er også positive muligheter. Det kan få folk til å revurdere ting de tar for gitt.

lines@klassekampen.no

FAKTA

Ruth Wodak:

■ Ruth Wodak er professor i diskursstudier ved Universitetet i Lancaster.

■ Wodak, som opprinnelig kommer fra Østerrike, regnes som en av Europas fremste eksperter på høyreekstrem retorikk.

■ Hennes siste bok er «The Discourse of Politics in Action: Politics as Usual (2011)»

■ I går hold hun forelesningen «The new face of politics» på Universitetet i Oslo. Her avviser hun blant annet at Breivik kan være utilregnelig.

Arild Rønsen
**RØNSEN
PÅ FREDAG**

Når begynte ytre venstre å få omsorg for TV 2?

Giske og TV 2

Den politiske debatten i etterkant av næringsminister Giskes ureine trav i Telenor/TV 2-saken har vært selsom. Forsiktig sagt, har saken blitt behandla med vikarierende motiver. Sannheten er jo at ytre venstre i norsk politikk aldri har hatt annet enn forakt til overs for TV 2. «Frp-kanalen».

En sak er at det er en dypt urettferdig påstand. Det kan neppe herske tvil om at opprettelsen av TV 2 Nyhetskanalen er det viktigste som har skjedd innen seriøs nyhetsdekning her i landet de siste fem åra.

Så hvorfor er det så viktig for venstresida at TV 2 har norske eiere?

Slik jeg ser det, er dette en «politisk sak» som har fint lite med eierskapet i TV 2 å gjøre. Danske Egmont har eid halvparten av TV 2 siden kanalens fødsel, og har utøvd sitt eierskap på klokkelig vis. Og Egmont er da vitterlig en publisistisk organisasjon – i motsetning til Telenor, eller hva?

«Hvorfor er det så viktig for venstresida at TV 2 har norske eiere?»

Jeg ser enkelte tror Egmont vil gjøre TV 2 til en rein distribusjonskanal for amerikansk underholdning og billige såper. Hvorfor i all verden skulle de gjøre det? TV 2 er jo en bedrift som går så det

griner! Overskudd i hundremillionersklassen! Så skulle de altså legge om profilen radikalt, fordi den danske eieren får kontroll? Resonnementet henger ikke på greip. Og når det henvises til en Gallup som viser at nordmenn flest ønsker TV 2 på norske hender, blir det bare latterlig. «Giske har folket på sin side.» Vis meg den profilerte norske bedriften Ola Nordmann ønsker solgt til utlandet! Men at Hydro og Statoil kjøper halve kloden – dét er bra!

Over til Trond Giske. På direkte spørsmål fra TV 2 Nyhetskanalen, bekrefter Else-May Botten (Ap) at hun mener «Giske hadde rett i sak, muligens en litt uryddig form». Men Giske hadde jo ikke «rett i sak». Han handla på tvers av sin sjefs eksplisitte instruksjoner – og for så vidt også sine egne. Når Giske blir bedt om å intervenere i Statoils oljesandprosjekt, svarer han at «et profesjonelt statlig eierskap tilsier at Regjeringen ikke skal mene noe om dette». Nøyaktig det samme som Stoltenberg sier om TV 2/Telenor.

FORKLARER: Trond Giske redegjorde for salget av TV 2 i Stortinget i går.

FOTO: HEIKO JUNG, SCANPIX

Som er det korrekte svar, slik Giske bekrefta i Stortinget i går.

Jeg undres hva venstresida ville sagt om rollene var bytta om. At statsministeren ville intervenere i Telenors styrebehandling, mens næringsministeren sto fast på at dette umulig kunne være regjeringas bord! Saken er så enkel som at en statsråd ikke kan ha standpunkt stikk i strid med sin regjeringssjef. Dette har ikke med ytringsfrihet å gjøre. Giske må gjerne mene at TV 2 burde

være norsk. Men hvis han vil gjøre noe med det, på tvers av hva statsministeren mener – da må han finne seg noe annet å gjøre enn å være næringsminister. Sann er regla, og Giske er vel ikke for å ta Telenor av børs?

Sannheten er at det bare fins én grunn til at Stoltenberg holder sin hånd over Giske: Han vil heller ha en løs kanon på dekk, som han likevel har en viss kontroll på, enn en Giske i intern opposisjon – klar til å sende Aps såkalte venstresida til topps i partiet.

Arild Rønsen

arild@puls.no/www.arildronsen.no/@arildronsen

Arild Rønsen er skribent og skriver i Klassekampen hver fredag.